

LAVIRINT SPIRITIZMA

ISKUSTVO ILIJE AMPEVSKOG, POZNATOG MAKEDONSKOG MUZIČARA¹

U Petoj knjizi Mojsijevoj, u osamnaestoj glavi, Bog nam objašnjava svoj gnev zbog mnogih sotoninih aktivnosti koje su bile prisutne među neznabožačkim narodima u vreme kada su Izraelci ušli u Hanansku zemlju koju im je On obećao. Iste aktivnosti prisutne su i u 21. veku u kojem mi živimo, s tom razlikom da je sotona izmenio njihov oblik, dok je suština ostala ista...

Od ovih sotonskih aktivnosti, ja sam u svom životu doživeo i direktno učestvovao u nekoliko. Najpre želim da vam objasnim kako sam došao u dodir sa njima i iz kog razloga, koji je fatalno uticao na moj život.

Dok smo bili mali, majka nas je vodila ljudima koji gledaju u ikone i predskazuju šta će se dogoditi u budućnosti. Ona je tražila rešenje za naše porodične probleme, misleći da nam je neko napravio neku magiju ili da možda postoji neki drugi razlog za njih.

Pred kućom u kojoj smo živeli u naselju Taftalidže počeli smo da nalazimo najrazličitije stvari: konce, krpe, zemlju, krv. Sve to, zajedno sa mojim unutrašnjim nemirom, zdravstvenim problemima, problemima u ljubavi, u porodici, i društvu u kojem sam živeo, kasnije me je nateralo da i ja, kao odrasla osoba, idem kod ovih lažnih Božjih slugu: kod gledača u ikone, gatara, gledača u kafu i dlan, bajača, hodža, astrologa, bioenergičara, hipnotizera, i na kraju, kod najdubljih i najopasnijih - kod isterivača demona - džinova.

GLEĐANJE U IKONE

Kada govorim o ikoni ili ikonama, govorim o istim ikonama koje se nalaze u pravoslavnim ili katoličkim crkvama. Svedok sam koliko ljudi čeka u redovima, po nekoliko sati, da bi bili primljeni kod ovih predskazivača uz pomoć ikona. Mogao sam da vidim ljude i žene koji čekaju sa svojom decom i bebama - ljude iz svih društvenih slojeva i nacija. Svi su bili tužni, očajni i zamišljeni, nadajući se da će naći rešenje za svoje probleme.

Sredina iz koje ja potičem je puna sujeverja - verovanja da te je neko prokleo, uročio, ili napravio neku magiju koja je uzrok nekog problema u našem životu.

Mnogi dolaze zbog zdravstvenih razloga i problema - žene nerotkinje, ljudi razočarani u ljubav, sa porodičnim i finansijskim problemima, deca koja ne mogu da spavaju ili mnogo plaču, u narodu poznata kao uročena ili deca pogledana zlim očima. Neki tu dolazi i iz čiste radoznalosti da bi doznali šta će im se desiti u budućnosti, a mogao sam da čujem i direktno od samih predskazivača o ljudima koji su došli kod njih za savet kako da se osvete nekome. Puni najsvirepijih i najpodmuklijih namera koje čovek može da smisli u svom umu, a za te usluge plaćali su ogromne sume novca.

U Makedoniji, a i u susednim zemljama, svako manje naselje i selo ima po nekog gatača, za čiju moć da predskazuje, da pravi magije i slično, ljudi veruju da dolazi direktno od Boga. Iste takve kvazi Božje sluge mogao sam da vidim po čitavom svetu, ali koji rade na drugačiji, mnogo *moderniji način*, sa legalno registrovanim firmama preko kojih nude svoje usluge za otkrivanje budućnosti, i za stvaranje i poništavanje magije. Oni obično rade kod svojih kuća, a neki i u crkvama i manastirima. Da li je sve ovo istina? Moći ćete da se uverite iz mog svedočenja u ovoj knjizi.

Imao sam mnoga iskustva sa takozvanim „gledačima u ikone“ ali bih želeo da navedem nekoliko zajedničkih osobina koje sam primetio kod njih u njihovom poslu.

- 1) Svi padaju u nekakav trans i sa izmenjenim izrazom lica gledaju u ikone i izgovaraju nerazumne reči *iz stomaka*. Neki zvižde usnama kao da razgovaraju s nekom pticom i dobijaju odgovor šta treba da urade.

¹ Izvodi iz knjige „Moj spas iz lavirinta smrti nazvanog spiritizam“.

Gospod nam poručuje: „I ako vam reku: pitajte vračare gatare, koji šapću i mrmljaju recite: ne treba li naro da pita Boga svojega? ili će pitati mrtve mjesto živijeh?“ (Isaija 8,19).

- 2) Prvo što će vam reći je da vam je neko napravio neku magiju. Neki kažu ko je počinitelj, a neki ne. Veoma retko se dešavala da mi, kada bih došao kod njih, kažu „Sve je u redu sa vama, Ilija. Nemate nikakve probleme, niko vam nije napravio nikakvu magiju.“
- 3) Pre nego što bi počeli sa gledanjem, tražili su moju sliku, majcu, konac iz neke odeće, čarape, gaće, pramen kose, ključ ili neki drugi predmet koji je pripadao lično meni. A neki su tražili i moj svojeručni potpis i dan, mesec i godinu rođenja. Počeli bi da mi govore o problematici koja je deo naše životne svakodnevice: zdravlje, ljubav, novac, brak, deca, posao, ali je kraj razgovora bio povezan sa magijom.

- 4) Da bi počeli sa seansom čišćenja od magija, tražili su novac. Neki imaju određenu tarifu za svoje usluge, neki uzimaju koliko im date, po svojoj želji. Sa nekima možete da se dogovarate kao da ste na pijaci. Cene se kreću od 100 do nekoliko hiljada evra, zavisno od toga kakav će odgovor dobiti od sila tame, od palih anđela i njihovog vođe, sotone.

Ovi gledači u ikone deluju kao čarobnjaci koji prave magije ili oslobađuju od njih, kao bajači od uroka, od plikova i crvenila, kao predskazivači budućnosti uz pomoć tarot karata, kao oni koji gledaju u zrna kafe ili vaše lične stvari, kao oni koji dozivaju mrtve, isteruju duhove i slično. Sve to čine u direktnoj sprezi sa silama tame, od kojih i dobijaju odgovor i uputstva šta treba da urade ili da vam kažu.

- 5) Čišćenje od magija, uroka, i plikova koji se javljaju na telu (najčešće na malom prstu nogu) rade katancem, ključom, lastežom, flašom sa vodom, bosiljkom, tamjanom, solju ili uljem. Oni traže da im donesete neke od ovih stvari bez kojih ne mogu da vas očiste. Te stvari zadržavaju kod sebe, a posle nekoliko dana, nakon što ćete napraviti neke rituale, kojima sam lično prisustvovao, kažu vam šta da uradite sa njima. Obično vas teraju da ispijete nekoliko gutljaja vode u kojoj je bosiljak, a da se ostalom vodom okupate, da spavate sa katancem i lastežom ispod jastuka nekoliko dana, i sve ove stvari da bacite u neku reku ili nasred raskrsnice, a drugi vam preporučuju da izgovarate neke reči dok izvodite ove rituale.

Mnogi su me terali da idem i *zapalim sveću* u nekoj pravoslavnoj crkvi ili manastiru, *da ostavim neki dar*, košulju ili čarape, i *da uzmem svetu vodu iz te crkve* koju sam morao da pijem. Neki su me upućivali *da odem u neku pravoslavnu crkvu da mi pop očita molitvu za zdravlje*, koju je izgovarao na staroslovenskom jeziku tako da ja ništa nisam mogao da razumem, a posle koje mi se zdravlje još više pogoršalo.

Svi oni prave i daju vam zaštitničke *amajlije u vidu trougla*, kojima ćete biti zaštićeni od magija i uroka. Iste amajlije koje ove sluge nečastivog i lukavog neprijatelja daju, sretao sam i u drugim zemljama. Ali iako se dešavalo da se moja situacija za izvesno vreme normalizuje, ona se u celini uopšte nije popravljala. Nemiran duh, zdravstveni problemi, nemiran san, problemi sa svih strana su ostali, sa tendencijom da bude još gore.

- 6) Ni kod jednog od njih nisam video Bibliju, iako im je svaka druga reč bila „Bog će te čuvati“, „Bog će te spasiti“, „Bog će ti dati sreću i novac“, i iako su svu svoju moć pripisivali Bogu.
- 7) Najvažnije za sve ove sotonske sluge je što niko od njih ne može da vam sa stoprocentnom sigurnošću i tačnošću kaže šta će vam se desiti u budućnosti. Mnoge stvari nam se događaju tako kako se događaju zato što smo mi dozvolili da budemo oruđe u rukama sotone; zato što smo pristali da on vodi naš život i savest, i zato je kraj uvek fatalan, jer u mnogim slučajevima završava tragičnom smrću.

Znajući sada izvornu istinu o našem Gospodu Isusu Hristu, mogu da kažem: Slava na visini Bogu! *Nepoznavanje Boga i Biblije gurnulo me je u totalni kaos, besmislenost, zaludnost, besciljnost i uništavanje života koji je mogao da završi u mojoj trideset i drugoj godini.*

BIOENERGIJA

Nekoliko puta u svom životu imao sam iskustvo sa ljudima koji su lečili uz pomoć bioenergije. Kod njih sam išao zbog zdravstvenih problema koje lekari nisu mogli da stabilizuju, jer nisu ni mogli da postave

pravu dijagnozu. Celog života radio sam po kafanama i noćnim barovima u kojima se puši i koji su imali slabu ventilaciju vazduha a ja sam ga takvog udisao svirajući po celu noć. Iako ja sam nisam pušio, ipak sam ovim bio pasivni pušač i to se loše odrazilo na moje zdravlje.

Čuo sam od prijatelja da bioenergija pomaže tamo gde medicina ne može. Imao sam česte glavobolje i grčeve u stomaku koji su me držali i po nekoliko minuta i terali na povraćanje. Ta pojava me je pratila celog mog života sve do 2006. godine, kada me je pozvao naš Bog, Iscelitelj, Isus, koji me je iscelio od tog zla, o čemu će kasnije biti više reči.

Jedan tretman kod bioenergičara

Svi bioenergičari pokazuju natprirodnu silu kojom deluju na naše telo, a njen izvor je sotona. Oni mogu da podignu bilo koji deo našeg tela iako naš mozak nije dao naredbu za takvu aktivnost. Mogu da podignu vašu ruku ili nogu u bilo koji položaj, da vas bace na zemlju na bilo koju stranu, udaljavajući vas, pri tome, prilično daleko od sebe.

Oni pomažu kod različitih bolesti tela, postavljajući dijagnozu dok *iz njihovih ruku zrači energija* koju osećate. Najveće čudo koje sam video svojim očima je da vas hipnotišu. Video sam malo dete koje je imalo problema sa kičmom i dolazilo na tretman kod tog bioenergičara. On mi je rekao da će mi pokazati silu koja izlazi iz njegovih ruku. Ukočio je dete, hipnotišući ga samo dodirrom po glavi. Telo mu je bilo skamenjeno, tako da se igrao sa njim, stavljajući ga u bilo koji položaj.

Ali nijedan od njih nije postavio pravu dijagnozu mog problema i nije mi pomogao, iako su zračili silom koju sam mogao da osetim na svom telu. Neki su mi rekli da treba da odem kod drugih (navodno) Božjih slugu koji će mi možda pomoći.

GLEĐANJE U KAFU

Još kao dete gledao sam, svakoga dana, kako moja majka i njene prijateljice, rođake i komšinice, kad popiju kafu (tursku), neka od njih, koja zna da gleda u šoljicu od kafe, počinje da gleda i da im govori šta će im desiti u budućnosti. U šoljici je ostajao talog kafe koji su one okretale i ostavljale da se razlije. Talog od kafe pravio je različite figure u kojima su one videle najavu onoga što će im se desiti u životu.

Ovo predskazivanje prihvatio sam kao svakodnevicu koja je prisutna svuda u svetu. Ova aktivnost je zabava ali i stvarnost u životu mladih. Sa petnaest godina počeo sam da sviram po kafanama i restoranima i godinama sam posmatrao ljude kako gledaju u šoljicu kafe na javnom mestu, obično posle ručka ili večere. Ali to je jedna od sotoninih zamki koja im zasigurno daje besplatan ulaz u lavirint smrti.

Moja zdravstvena situacija i okolnosti odvele su me kod poznatog, inteligentnog čoveka, intelektualca, koji gleda u šoljicu kafe i navodno predskazuje sa velikom tačnošću. *On je vernik Pravoslavne crkve koji redovno ide u crkve i manastire.* Kod njega se dolazi samo sa zakazivanjem. Predskazivanje budućnosti i sve što će vam reći, on snima na kasetu koju vam daje da slušate kod kuće da biste postupili upravo onako kako vam je kazao. Kad popijete kafu i kada se prevrne šolja, ona će u tom prevrtanju napraviti figure sa kojima počinje gledanje. Želim da navedem neke sličnosti koju imaju svi, a i ovaj sotoninski sluga.

- 1) *Pada u trans i počinje da govori bez prestanka*, dok gleda u samo jednu tačku na zidu. Boja glasa mu se menja, a i način izražavanja je sasvim drugačiji. Ne pravi, niti mi je rekao da pravi magije.
- 2) *Upućuje vas u određene pravoslavne crkve i manastire da nekoliko puta obiđete oko njih, da zapalite sveću pred ikonom, da uzmete svetu vodu i da u određene dane postite*, ali postom kakav postoji u pravoslavlju i katoličanstvu, i koji nema nikakve veze sa pravim biblijskim postom. Dalje, *treba da kupite neku ikonu koja će biti vaš zaštitnik, da je osvetite i da odaberete da slavite nekog sveca iz pravoslavlja ili katolicizma, i da ga slavite u svom domu.*
- 3) Nikada nisam pred njim, ili u njegovom domu, video Bibliju, i zato nije čudo što on sam ne poznaje Sveto Pismo.
- 4) Sve što mi je kazao o mom životu bilo je tačno, ali ono što mi je rekao da će se desiti u budućnosti se nikada nije ispunilo.
- 5) Sve ove rituale na koje me je upućivao ovaj gledač u kafu, sreo sam i kod onih koji gledaju u ikone i tarot karte i kod onih koji baju.

Taj inteligentni, samozvani Božji sluga, dao mi je poslednje informacije pre nego što sam otišao u

Australiju 2005. godine. Savetovao me je da napustim moju suprugu i sina koji je imao samo dve i po godine. Suprugu je trebalo da napustim zato što nije bila za mene, i što me je navodno varala, a za sve probleme u mom životu bio je kriv moj otac. Zaključak je bio: da se odreknem i svojih roditelja i svoje sestre i da otpočnem novi život.

PRIZIVANJE DUHOVA POMOĆU UIGI TABLE

„Neka se ne nađe u tebe... koji se dogovara sa zlijem duhovima, ni opsjenar, ni koji pita mrtve...“ (5. Mojsijeva 18,10.11; 3. Moj. 20, 6).

Svirajući na jednoj svadbi 1990. godine u Skoplju, upoznao sam jednu devojkicu koja je živela u Švedskoj. Naše poznanstvo preraslo je u ozbiljnu vezu koja je trebalo da završi brakom. Na njen poziv, otišao sam 1991. godine u grad Malme, u Švedskoj. Ona nije bila punoletna, ali je već završavala srednju školu.

Jedne večeri pozvali su nas u goste kod njene drugarice, Šveđanke. Malo kasnije došla je još jedna njihova drugarica, poreklom Hrvatica. Dok sam ih slušao kako razgovaraju o svojim životnim problemima, moja verenica je izrazila želju da prizivamo duhove. Složio sam se, misleći da je to neka zabava koja mi nije poznata, a bio sam radoznao da je upoznam.

Iscepali su list hartije iz sveske i napisali celu švedsku azbuku, brojeve od jedan do deset i odgovore „da“ i „ne“. Isključili su svetlo u sobi i upalili sveću; zatim su uzeli praznu čašu koju su prevrnuli i stavili na list papira. Svi smo stavili po jedan prst na čašu, na udaljenosti od nekoliko centimetra i počeli da prizivamo duhove nekog pokojnika. Posle nekog vremena, čaša je počela da se kreće, i da nam daje odgovore na naša pitanja. Duh se predstavio kao duh nekog Šveđanina koji je davno umro. Svi smo redom postavljali pitanja i dobijali odgovore sve dok nam nije rečeno da prestanemo. Čim smo prestali da pitamo, nešto je počelo da lupa po zidovima i sveća se ugasila. To je bilo moje prvo i poslednje jezivo iskustvo povezano sa prizivanjem duhova pomoću takozvane „uigi“ table.

Posle nekoliko meseci rastali smo se sa mojom verenicom, iako su nam informacije koje smo dobili te večeri obećavale nešto drugo.

Spiritizam je vrlo opasna avantura u koju se lakomisleno upuštaju milioni

Veliki broj mladih, posebno u tinejdžerskom dobu, u kojem sam i bio i ja, ali i mnogo odraslih i zrelih osoba, koje sam sreo u Kanadi u toku 2007. godine, upuštaju se u ovu avanturu iz čiste radoznalosti, a ona zasigurno otvara put sotoni i njegovim demonima da usmere njihov život lošim putevima čiji je kraj zaista fatalan, ako se ne prenememo na vreme i potražimo Božju pomoć, koja jedino može da nas izbavi iz tog strašnog lavirinta iz koga nema izlaza ni na koji drugi način.

Mnogi ljudi smatraju da postoje dobri i loši duhovi koji im se javljaju u toku seansi na kojima oni prizivaju duhove. Oni koji dostignu viši stepen komunikacije čuju glasove i vide materijalizovane duhove koji su u stvari pobunjeni i pali anđeli koji su postali demoni, proterani s neba na našu planetu, na čelu sa svojim vođom, sotonom, i oni se pojavljuju u svim vidovima spiritizma...

GLEĐANJE U TAROT KARTE I KAFU

1998. godine živeo sam u Torontu, u Kanadi. Svake večeri svirao sam u noćnim klubovima, na koncertima i na svadbama iseljenika iz bivših jugoslovenskih republika.

Svirajući u jednom od noćnih klubova u Torontu, sreo sam, 1999. godine, Snežanu, poreklom iz Srbije, koja je imala 21 godinu. Mislio sam da će se konačno moj život srediti i da ću svoj mir naći u braku. Venčali smo se i posle nekoliko meseci dobio sam dokumenta za stalni boravak u Kanadi. 2002. godine rodio nam se sin, Nikola, i ja sam konačno bio srećan, zato što sam imao čemu da se radujem.

Svirao sam po celoj Kanadi i Americi i dobro zarađivao, ali moj unutrašnji nemir i dalje nije prestajao. Imao sam mogućnosti da mnogo više zarađujem u Americi svirajući za našu dijasporu, pa sam se sa porodicom preselio u grad Detroit, u državi Mičigen. Iz Detroita sam se preselio u državu Indijanu, u grad Merilend. To je bio centar odakle sam kretao ka svim udaljenim odredištima, a hteo sam i da budem blizu Čikaga, gde sam svirao skoro svake večeri. Zarađivao sam mnogo, ali sam počeo da se kockam po kazinima u Detroitu i Čikagu sa mojim kolegama. *Neka sila me je terala da počnem takav nemoralan*

život koji je počeo da se katastrofalno odražava na moj brak.

Izgubio sam sve što sam do tada stekao i tada je počelo da mi se dešava nešto što me je dovelo do ivice ludila. Počeo sam da svake večeri u snu čujem reči koje su me neprekidno odzvanjale u mislima - poziv da ostavim Snežanu i našeg sina. *Počeli smo da se svađamo zbog najmanje sitnice.* Svađe su stvorile jako lošu i napetu porodičnu situaciju, nepodnošljivu za moju suprugu, tako da se ona, zajedno sa sinom, preselila u Kanadu. Tako smo sledeće dve godine bili razdvojeni.

Glas koji sam čuo nije prestajao pa sam počeo da tražim nekog predskazivača, proroka, da mi da rešenje za moj problem. Nekako u to vreme dobio sam informaciju od čoveka koji mi je svojevremeno gledao u šolju kafe da je to moralo da se desi, da Snežana nije bila prava osoba za mene i da treba da se pomirim sa situacijom u kojoj se nalazim.

U Americi i Kanadi je predskazivanje budućnosti uz pomoć tarot karata i staklenih kugli zakonom dozvoljeno i u svakoj većoj ulici ima takvih reklama. Bio sam kod tri različite žene koje su gledale u *tarot karte*. Bile su poreklom iz Rumunije. Sve su mi rekle da mi je neka devojka sa kojom sam bio povezan ranije napravila magije i da ću umreti ako se ne očistim od magije i ako ne platim koliko su mi tražile za svoju uslugu. Osim što su gledale u tarot karte i kristalne kugle, ove žene radile su i kao vračare i gatare.

Nikada nisam želeo da se nikome svetim za neko zlo ili magije koje nije napravio da bi uništio moj život. Uvek sam to prepuštao Bogu da presudi. Opet sam morao da platim veliku sumu novca da bi me očistili od navodne sile magije koja me je opsela i uništavala moj život. Morao sam da prođem niz seanse koje su pripremile ove žene. Tu su mi prvi put dali Bibliju, na engleskom, da iz nje čitam po jedan stih, dok traje čišćenje od magije. Ali nemir u meni nije prestajao. Zdravlje mi je bilo sasvim narušeno. Stalno sam išao na pregled radi disajnih puteva. Teško sam disao i imao grčeve u stomaku koji bi na momente stegli čitavo moje telo, držeći ga i po nekoliko minuta u takvom stanju.

Nekoliko puta sam se našao u bolnicama Amerike na odeljenjima za hitnu intervenciju. Lekari su mi govorili da je sa mnom sve u redu, ne znajući kakav lek da mi daju. Ali moje zdravlje se sve više pogoršavalo. Bio sam očajan, tužan, i bez ikakve volje za život. Utehu sam nalazio samo u muzici, i počeo sam da pijem alkohol i da pušim, što sam najviše mrzeo celog svog života.

Put u Nemačku

U međuvremenu sam upoznao bračni par, kolegu i koleginicu, muzičare Ivana i Elzu, koji su živeli u Nemačkoj. Njima su bili poznati i moj lični i moj porodični problem, i želeći da mi pomognu, pozvali su me kod njih. Pozvali su me da sviram zajedno sa njima, na dve svadbe u Nemačkoj, ali su mi ponudili i da me odvedu kod svoje prijateljice koja *gleda u tarot karte i kafu*, čiji je *kućni prijatelj hodža*, koji je takođe poreklom iz Makedonije. Došli smo u grad Dortmund, i pošto smo se smetili kod njih, sledećeg dana otišli smo kod njihove prijateljice Katice, poreklom iz Mađarske, koja je gledala u ikone, u kafu, u tarot karte, i pravila magije i čistila od njih. A znala je da pravi i *amajlije protiv magija i uroka*, koje je napravila direktno pred nama. Sačekala nas je sa turskom kafom u dnevnoj sobi, i pošto je pogledala u šolju i Ivanu i meni, povelala nas je u svoju radnu sobu.

Svi zidovi sobe bili su načičkani brojnim ikonama, među kojima su bile i slike mnogih, popularnih holivudskih glumaca. Na pitanje zašto drži slike glumaca, rekla mi je da mnogi ljudi dolaze sa problemima, pa se, gledajući u slike, *osećaju srećni*. Prethodno mi je Ivan objasnio da je ona dugo bila slepa, i da joj je *neki svetac dao moć da pomaže ljudima* pa je tako progledala.

Zatim je uzela tarot karte i počela da mi gleda. Informacije su bile iste. Žena te vara i nije za tebe, i tvoj otac je kriv za sve tvoje probleme. Znala je sve o mom životu kao i prorok intelektualac iz Skoplja, koji mi je gledao u šolju kafe. Ali njihova predviđanja o onome što će mi se desiti u budućnosti nisu se ispunila.

Taj dan Katica me je preplašila sa dve stvari:

1) *„Na tebi je velika magija, ali ja ću je sada, pred tobom, ukloniti!“*

Gledajući u karte, ona mi je rekla: *„Na tebi je velika magija, ali ja ću je sada, pred tobom, ukloniti!“* Otišla je i donela veliku šolju sa vodom. Zatim je upalila šibicu i počela da izgovara neke reči. U tom trenutku *iz mojih usta je počela da izlazi neopisivo velika sila* i celim telom su počeli da mi prolaze

žmarci. Bio sam iscrpljen i plakao sam, blagosiljajući Boga. Mislio sam da je to kraj mojih problema i da me je Bog spasio preko ove žene.

Ali, na žalost, nije bilo tako. To nije bio pravi Bog, Isus Hristos, koji je zaista lečio ljude od svake bolesti i nemoći, već sotona na delu, onaj isti koji me je gurnuo u ovo zlo, u ovaj ambis, u ovu bezizlaznu situaciju. On je ušao u mene i potpuno me opseo, stvarajući kod mene nepodnošljivi nemir, nezadrživu psihičku napetost i strašnu duševnu agoniju, čime je u velikoj meri narušio i uništio moje zdravlje, dovodeći me u žalosno i očajno stanje. Moj psihički život, celu moju unutrašnjost i celog mog unutrašnjeg čoveka okovao je u teške lance kojih me je oslobodio moj milostivi Bog i Spasitelj Isus Hristos, kome sam se obratio za stvarnu pomoć.

2) „Dobićeš dokaz ko ti je napravio magiju!“

Pored ostalog, vračara Katica mi je rekla: „Dobićeš dokaz ko ti je napravio ovu magiju.“ Dala mi je amajliju u obliku trougla. Uzela je crveni konac i počela da vezuje čvorove. Zatim ga je stavila na list papira i zalepila samolepljivom trakom u obliku trougla. Sve amajlije koje sam video i dobio u toku svog života bile su istog oblika.

Vratili smo se u Ivanov dom, a ja sam bio srećan što ću konačno da otpočnem nov život. Ali moje telo je bilo iscrpljeno i tresao sam se skoro celi dan od umora. Dok su Ivan i Elza pripremali ručak, neko je pokucao na vrata. Ja sam ustao i otvorio vrata. Predamnom je stajala siva mačka koja se nije pomerala, već je netremice gledala u mene. Ovakva mačka mi je bila poznata od pre nekoliko godina. Sve dok je nisam oterao, stajala je i gledala me pravo u oči. Pitao sam Ivana da li neko u njihovoj zgradi čuva mačku. Rekao mi je da ne čuva, i da nikada nisu videli mačku u ovoj zgradi u kojoj dugo žive. Misli su mi otišle do Katice koja je rekla da ću dobiti dokaz u toku današnjeg dana.

PRISEĆANJE

Vraćam se u 1997/98 godinu dok sam živeo u Makedoniji.

Naše komšije imali su mačku za koju su bili emotivno vezani jer nisu imali decu. Bili smo kućni prijatelji, tako da su oni svakodnevno dolazili kod nas i moji roditelji kod njih, sve do onog dana kada sam došao kući u pripitom stanju. Čuvao sam psa rase pekinezer kojeg sam mnogo voleo. Tog dana video sam kako komšijska mačka napada moga psa. Kada sam video mačku na stubu od ograde, krv mi je tako uzavrela da sam uzeo grabulju, ubio je, i bacio u kontejner za đubre. Čuvar firme za autodelove koja je bila blizu naše kuće me je video, i kazao komšijama. Od tog dana oni više nisu razgovarali ni sa mnom, ni sa mojim roditeljima.

Nekoliko meseci posle umorstva mačke, imao sam tešku saobraćajnu nesreću u kojoj sam na čuđenje svih ostao živ. Samo što sam kupio nova kola „Fiat bravo“; na putu prema Kavadarcima tumbao sam se više od 30 metara. Kola su bila potpuno uništena a ja sam ostao nepovređen. Da, mislio sam, Katica je bila u pravu! Ona mi je ovo prorekla. Rekla mi je da je neko napravio magiju, i evo sada se ta magija ispunjavala. To me je nateralo da još više poverujem u moć tih navodnih, lažnih Božjih slugu, spiritista, čime je sotona još više strezao obruče oko mene.

Žalosno stanje ljudi opsednutih demonima

Čovek opsednut demonima zaista se nalazi u jednoj žalosnoj i očajničkoj situaciji zato što postaje *igračaka u rukama najvećeg sadiste u svemiru, marioneta u rukama sotone koji se sa njime igra kao mačka mišom*. On parališe njegov duh i njegove aktivnosti; *ispunjava ga ekstremnim pesimizmom, apatijom i beznadežnošću; nameće mračne misli o crnoj budućnosti, oduzima svu životnu radost i silu; slobodu slobodnog mišljenja, slobodu rasuđivanja, odlučivanja i biranja*. Kada ste u rukama sotone vi ste bezvredna ličnost, obezličena, tuđa senka. Vi ste oruđe koje ispunjava tuđu volju, tuđe želje, namere i planove, vi ste rob i nalazite u najmračnijem ropstvu. Sasvim gubite volju za život i postajete beznadežan slučaj.

Mračne sile - sotona i njegovi demoni - postavili su mi zamke i dali me u ruke njihovih slugu, spiritista, preko kojih su me bacili u mutne vode spiritizma da bi me udavili u njima. Ovi sotonini pomoćnici ili medijumi (posrednici između ljudi i demona), spiritisti - vračari, gatari, bajači, predskazivači, kao i oni koji

gledaju u dlan, kafu, tarot karte, astrolozi (koji gataju po zvezdama) oni koji prizivaju duhove umrlih, isterivači duhova, bioenergičari, mađioničari, hipnotizeri, oni koji bacaju čini i čarobnjaci - su oruđa u sotoninim rukama. Preko njih i njihovih aktivnosti, demoni prikazuju svoju lažnu moć da leče bolesti, da predviđaju budućnost i čine najrazličitija čuda kojima pomućuju um neupućenih da bi ih prevarili i uvukli u svoje mreže. Tako svakome od svojih klijenata stavljaju težak jaram i omču na vrat, nudeći pri tome smrt kao jedinstveni izlaz iz bezizlazne situacije u koju su se survali. Na taj način, milioni ljudi iz celog sveta postaju lak plen spiritizma i bedno i jadno završavaju svoj život.

Spiritizam je zmija otrovnica, mnogo otrovnija i od najotrovnije kobre ili crne mambe, i zato što dalje od njega i spiritista koji vas vuku u mutne vode spiritizma u kojima nije moguće plivati, a da se ne udavite! Ulazeći u spiritističke vode, vi stupate direktno na sotonino tlo i nesvesno se svrstavate pod zastavu mračnih sila, pod zastavu „velike stare zmijske, koja se zove đavo i sotona...“, koji „kao lav ričući hodi i traži koga da proždere“ (Otkrivenje 12, 7 - 9; 1. Petrova 5,8)...

MUSLIMANSKI SVEŠTENIK, HODŽA

Ivan je uspostavio kontakt sa hodžom iz Makedonije sa kojim je trebalo da se vidimo za nekoliko dana. On je bio blizak prijatelj njihove porodice i živeo u susednom gradu, Dizeldorfu. Ivanova porodica imala je veliki problem za koji su verovali da je prokletstvo koje se prenosi sa koleno na koleno i koje niko ne može da ukloni, pa su tražili pomoć hodže.

Međutim, Biblija je neprobojan štit i ograda i one koji je čitaju i žive u skladu sa njom, ne stiže i ne pogađa nikakvo prokletstvo, nikakav urok ili magija. Na osnovu ovoga, sa Biblijom u rukama i srcu, mi smo čvrsta tvrđava koji ne mogu da probiju ni sve raspaljene strele nečastivoga. Zato mi bez ikakvog straha možemo da se suočimo sa zlobom zlobnika koji nastoje da nam napakoste i naštete tako što bi nas navodno uročili, ili bi nam napravili neku magiju, ili bacili na nas neku kletvu ili prokletstvo. Ništa od svega toga!

Posle nekoliko dana sreo sam se sa hodžom, ali je opet bilo isto: „Imate staru magiju koju ni Katica ne može da otkloni, a ja mogu! Njegove usluge koštale su me više od 500 evra. On je navodno razbijao magije, a ja sam čuo i da ih je pravio. Dao mi je amajliju u obliku trougla, koja je bila ista kao i ona koju sam dobio od Katicice i od onih koji gledaju u ikone, što znači da je suština metanisanja svih spiritista ista, i ima isti cilj - da vas namami u sotonine zamke iz kojih nema spasa bez Boga.

Hodža mi je dao da pijem nekakvu vodu koju je dobio iz Turske. U flaši s vodom bio je papir sa rečima napisanim na arapskom. Terao me je da se nekoliko puta napijem te vode, a da se sa ostatkom okupam, i da je onda isipam pored nekog drveta, a da flašu bacim u tekuću vodu reke. Navodno voda koju mi je dao bila je sveta, sa isceljujućom moći koja će me očistiti od svakoga zla.

Kada sam se vratio iz Nemačke u Ameriku, moja situacija se smirila za nekoliko sedmica, ali se brzo vratilo moje staro stanje. Nije bilo ničega od onih velikih hodžinih obećanja da će me osloboditi od svih muka koje sam godinama mučio. Nije bilo nikakve pomoći od svih složenih metanisanja koje je izvodio na meni.

Ponovo u Americi

Glas koji mi je rekao da ostavim suprugu Snežanu i sina Nikolu nije prestajao. Posle svega što sam doživeo sa Katicom i hodžom u Nemačkoj, ja zaista nisam znao šta se dešava sa mnom. Kada sam se vratio u Indijanu, u Americi, desila mi se jedna od najtežih stvari u životu. *Neka natprirodna sila je u tolikoj meri kontrolisala moj um da više nisam mogao da izdržim da živim sa svojom suprugom.* Stvorila se jako napeta situacija, tako da je Snežana otišla u Toronto zajedno sa Nikolom, a ja sam se preselio u Čikago, u državi Illinois, gde sam se odao piću i počeo da pušim cigarete koje sam mrzeo celog života. Jedinstvenu utehu sam u to vreme nalazio svirajući po kafanama Čikaga.

2005. godina i povratak u Makedoniju

Samo dva dana posle nove 2005. godine, vraćajući se iz kafane u kojoj sam svirao, imao sam tešku saobraćajnu nesreću u kojoj umalo nisam poginuo. Pijani vozač prešao je na moju traku i svom silom udario direktno u moju stranu kombija koji sam kupio samo nekoliko meseci ranije. Izgledalo je kao da

želi da ubije lično mene. Nisam više mogao da izdržim.

U tom periodu snimio sam svoj četvrti CD sa etno - narodnom muzikom u koji sam uložio mnogo novca i truda. Rešio sam da se vratim u Makedoniju. Kupio sam avionsku kartu za Skoplje i došao kući razočaran i bez volje za život. Mislio sam da ću se smiriti i naći utehu, ako budem u svom rodnom gradu i sa svojim roditeljima! Situacija u domu se nije promenila. Od veoma ugledne, dobro situirane porodice u ovom gradu - pali smo veoma nisko - siromašna porodica koja živi van grada i koja jedva preživljava mesec sa najosnovnijim životnim potrebama.

Ponovo sam potražio pomoć od ranije pomenutog intelektualaca koji gledao u kafu, koji me je ponovo terao da idem po crkvama i manastirima i da ostavljam darove ikonama, da pijem svetu vodu i da mi pop očitava molitve za zdravlje koje je čitao iz neke knjige na staroslovenskom jeziku. No ništa se nije menjalo u našem životu. Ja sam svirao po kafanama širom Makedonije i nalazio utehu u svom klarinetu i saksofonu koje nisam ostavio ni do danas.

ISTERIVANJE DEMONA - DŽINOVA

U toku letnjeg perioda, u toku 2005. godine, stalno sam svirao na svadbama i po kafanama u Makedoniji i nekoliko puta u Evropi. Posmatrao sam svoju bezizlaznu životnu situaciju i stalno mislio na svog sina Nikolu koga sam ostavio kada je imao samo dve i po godine. Ali glas i šaputanje koje sam neprestano slušao u svojim mislima bili su toliko jaki da nisam mogao da ih kontrolišem i da im se suprotstavim svojom silom.

Jednoga dana pozvala me je na ručak u jednu od skopskih kafana najbolja makedonska pevačica sa kojom sam sarađivao celog života. Tada sam joj ispričao sve muke koje sam mučio i upoznao je sa celokupnom situacijom u kojoj sam se nalazio. Ona mi je preporučila svog prijatelja iz Ohrida koji je navodno lečio i rešio mnoge probleme mnogih ljudi, pa će verovatno pomoći i meni, odnosno rešiće i moj problem.

Objasnio sam svojoj prijateljici da sam prihvatio mnogo preporuka, da sam išao svuda, i probao sve i svašta, ali da je sve bilo uzalud, da je sve bilo neuspešno, i da ja tonem sve dublje. Međutim, ako ona već garantuje da on može da mi pomogne, prihvaću njen predlog i otići ću i kod njega da vidim šta će se desiti. To je bilo najteže, najbolnije i najstravičnije od svih dotadašnjih iskustava koje sam doživeo na seansama kod drugih iscelitelja.

Nazvaću ovoga čoveka Naser, iako mu to nije pravo ime. On je čovek srednjih godina, Rom po nacionalnosti, a musliman po veroispovesti, koji pripada grupi građana Roma koji sebe nazivaju Egipćanima. Došao sam na zakazani sastanak sa njegovom porodicom u Ohrid. Bila je to veoma siromašna porodica koja je živela u iznajmljenoj kući. Njegova supruga bila je zadužena za seanse sa ženama i bila mu je lična pomoćnica. Sa njima je živio i njihov sin sa svojom ženom i detetom.

Nekoliko dana pre nego što sam ja došao, njegov sin bio je u teškom stanju. *Navodni „sveci“ (demoni) su ga prisiljavali da prihvati nasleđivanje očeve profesije*, ali je on molio da ga ostave na miru i da mu dozvole da se još neko vreme bavi svojoj poslom.

Naser me je pozvao u svoju radnu sobu koja je bila *prepuna slika muslimanskih svetaca i tepsija, velikih i malih brojanica koje se koriste u svim religijama, a posebno u katolicizmu, pravoslavlju i islamu*. Rekao mi je:

„Moram da te proverim da vidim imaš li magije i demone - džinove. Sada ću da stavim jednu veliku brojanicu na tvoje telo. Ako brojanice, kad padnu na zemlju, naprave krugove, imaš džinove, a ako ne, onda si čist.“ Kada su brojanice pale na zemlju, mogao sam da vidim više krugova. Pitao sam ga da li može da me očisti od njih i kako sam ih dobio kada sam bio da se očistim na toliko mesta i nosim amajlije protiv svih zla ovog sveta? Odgovorio mi je: „Svaki čovek ili žena mogu da se nađu u istoj situaciji u kojoj si i ti, ali ja ću te očistiti.“

Pre nego što sam pošao kući, napravio je još jedan pregled. Legao sam na pod i samo me je prstom dodirnuo po stomaku. Nikada ranije u svom životu nisam doživeo tako jak bol od samo jednog dodira prstom. Nisam mogao da shvatim šta se dešava sa mnom. Dogovorili smo se da dođem za nekoliko dana i da poneseš odeću jer je trebalo da ostanem kod njega nekoliko dana. Kod Nasera sam mogao da vidim sličnosti sa drugim spiritistima:

- 1) *Verovao je u muslimanske i pravoslavne svece.*
- 2) *Pravio je i razbijao magije.*
- 3) *Pravio je amajlije u obliku trougla.*
- 4) *Naplaćivao je svoje usluge jako skupo.*
- 5) *U svojim seansama, koristio je iste rekvizite: katanac, brojanice, čup, vodu.*
- 6) *Način na koji je njegov sin bio pozvao da nasledi očevu službu bio je simptomatičan. Bio je izložen velikoj torturi i mučenju od strane demona koji su mu pretile da će, ako odbije, biti ubijen. Na sličan način pozivaju se sve kvazi Božje sluge. Obično se pozivaju u snu, ili im se direktno javljaju demoni u materijalizovanom obliku, kao demon - čovek, koji razgovaraju lično sa njima i od kojih dobijaju uputstva šta da kažu i šta da urade.*

Kao što je i bilo dogovoreno, posle nekoliko dana ponovo sam došao kod njega. Čekali smo da bude 10 sati uveče da bismo započeli tretman. Dao mi je da popijem čašu vode, iako nisam znao kakva je bila ta voda. Počeo je da mi *vezuje telo velikim brojanicama* i da njima pravi čvorove koje je vezivao i odvezivao sve do ponoći. Uzeo je katanac i počeo da ga otključava i zaključava nad stomakom stotinu puta, navodno zato što me je ranije neki hodža jako zaključao. Osećao sam kako iz brojanica i katanca izlazi opasna sila koja se trenutno menjala od jako hladne do jako tople. Samo nekoliko minuta nakon što je počeo tretman, počeo sam da urlam iz sve snage, kao vuk. Neka natprirodna sila stalno me je terala da vičem, a da ja toga nisam bio svestan. Mučio sam se, bespoštedno i neprekidno, gotovo četiri sata.

Kada bi izgovorio neku reč na arapskom, ja bih odahnuo na nekoliko minuta, a onda je sve počinjalo ponovo. Tresao me je i podizao celo moje telo sa zemlje i ponovo ga spuštao. To je za mene bilo previše bolno da bih mogao da ga opišem ljudskim recima. Ali u sebi sam bio jak i pun vere da ću biti spasen i jednom zauvek očišćen od ovih nečistih sila koje su zaposle i moj um, i moje telo.

Rekao mi je: „*U ponoć će doći mnogo svetaca muslimanske i pravoslavne vere!*“

I zaista, u ponoć sam osetio jaku silu koja je ispunila moje telo i *video sam siluetu čoveka koji je bio isti kao i slike svetaca u sobi u kojoj sam bio*. Naser je razgovarao sa njima a meni je rekao da ću ih čuti kako lupaju ili grebu po zidu i da će mi to biti dokaz da su tu. Nekim ljudima koji dolaze kod njega sa sličnim problemima, oni se otkrivaju u materijalnom obliku, sa mogućnošću direktnog kontakta!

Vrištao sam i cvileo sve dok nije izašla sva ta sila koju je pozivao na arapskom jeziku. Pre nego što je izašao iz sobe, stavio je oko mene brojanice da me sveci ne bi ubili. U sebi sam se pitao kakvi su to sveci koji ubijaju?! Ali samo za kratko, jer su mi misli bile okupirane silom koja me je mučila sve do dva sata posle ponoći. Čim je seansa završila, naplatio mi je 200 evra, i još nešto za neku vodu koju je dobijao direktno iz Turske, kao i hodža iz Nemačke.

Posle ove seanse, morao sam da opet dođem kod njega da me pregleda i utvrdi da li sam sasvim čist od demona.

Jaka želja da se ošišam

Posle nekoliko sedmica, dobio sam jaku želju da se ošišam do gole kože, i tu želju nisam mogao da kontrolišem u svojim mislima. Nikada ranije se nisam tako šišao, niti sam želeo da imam takav imidž. Ta sila nije prestajala da me muči u mislima, i zato sam, protiv svoje volje, otišao i ošišao se.

Potištenost, apatija, beznadežnost

Mojim um su se sve više rojile turobne misli, apatija, beznađe, dezorijentacija... I počeo sam ozbiljno da se pitam da li je ono što sam doživeo kod Nasera, i kod drugih kvazi iscelitelja, stvarno lečenje i istina u koju veruju i koju prihvataju milioni drugih ljudi u celom svetu, ili je sve to najveća laž i jedno veliko, nepodnošljivo duhovno ropstvo greha i začetnika greha, sotone i njegovih demona?! Odgovor na ovo pitanje dobio sam nekoliko meseci kasnije na mojoj poslednjoj turneji po Sidneju, u Australiji, kao etno muzičar, kada je mi je naš Gospod Isus Hristos pružio ruku i izvukao me iz smrtonosnih kandži mračnih sila, iz bezizlaznog lavirinta spiritizma i iz njegovog mračnog bezdana, i kada je moje noge postavio na čvrsto tlo istininog puta kojim idem i danas, pogleda upravljenog ka nebu, odakle nam veoma skoro dolazi nov, večni život, u kome neće biti ni traga od spiritizma ili bilo kog drugog zla.

Melburn, 2005/6 godina

10. novembra 2006. godine stigao sam u Melburn, u Australiji. Pozvala me je jedna poznata make-donska grupa koja je došla u Melburn...²

...Jedne večeri u maju, posle čitanja, počeo je da se trese celi krevet. Jorgan kojim sam bio pokriven kao da je lebdeo nadamnom. Uplašio sam i počeo da se molim. Neka sila koja je bila nad mojim telom kao da se borila sa drugom silom u meni. Osetio sam kako mi neka sila namešta ruke u položaj za molitvu. Potražio sam Božju pomoć za izbavljenje, iako nisam znao odakle dolazi ta sila. Telo mi je bilo potpuno ukočeno i nepomično tako da nisam mogao da pokrenem ni jedan njegov deo. Ali čim sam se pomolio, istog časa iščezla je sila koju do tada nisam osetio ni na jednoj od seansi niz koje sam prošao u toku celog svog života.

Dva sna

Istog meseca sanjao sam dva sna koja nikada ranije nisam sanjao. Oba su bila tako očigledna i stvarna da sam u njima jasno mogao da sagledam sebe.

Prvi san. Bio sam u prostoriji koja mi je ličila na kafanu u kojoj sam potpisao neki dokument sa muškarcem i ženom, koji su mi bili gazda i gazdarica u jednoj od kafana u kojoj sam svirao u mladosti. Čim sam izašao iz prostorije koju sam teškom mukom otvorio, pretvorio sam se u đavola, i video sam se u vidu strašne životinje koja leti i pokušava da napadne decu koja su na zemlji. No odjednom se pojavila neka jaka svetlost i ja sam se spustio na zemlju u normalnom ljudskom obliku.

Drugi san. Video sam sebe usred velikih borbi ljudi koje nisam poznavao, a neka sila me je vodila i izvela na put koji me je doveo do mog sina i moje supruge.

U početku nisam mogao da razumem poruku ovih snova, ali sam bio ubeđen da nisu svakodnevni. Sledećih meseci mogao sam da vidim kako se snovi ispunjavaju. Tražio sam objašnjenje od Boga u molitvi i dobio odgovor.

Da li su svi snovi od Boga? Tačno je da se Bog svojim slugama prorocima, sveštenicima i apostolima, pored ostalih načina, javljao i u snu. Ali Bog nam preko proroka Jeremije kaže da svi snovi ne potiču od njega.

„Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: nemojte da vas varaju vaši proroci što su među vama i vaši vrači, i ne gledajte na sne svoje što sanjate. Jer vam oni lažno prorokuju u moje ime, ja ih nijesam poslao, govori Gospod“ (Jeremija 29,8 - 9).

San koji dolazi od Boga, Bog daje sa određenim ciljem i on je prepoznatljiv. Međutim, mnogi ljudi se varaju misleći da svaki san koji sanjaju dolazi od Boga i služe se najrazličitijim tumačenjima snova da bi odgonetnuli njegovo značenje, a ona ih upućuju na pogrešan put, u lavirint spiritizma sa fatalnim posledicama. Ja sam svedok tome. Posle ta dva sna imao sam i druge, različite snove koji nisu bili od Boga, a imali su za cilj da me uplaše i da me otrgnu sa puta na koji sam pozvan. Mogao sam da prepoznam da im je izvor sotona i njegovi demoni.

Nijedan san koji je sanjao neki prorok iz Svetog Pisma nije objašnjavan uz pomoć nekakvih priručnika ili sanovnika. Božji Sveti Duh i Božji anđeli pomažu da se razumeju svi snovi koje Bog daje svojim slugama.

Moja Golgota

Posle ta dva sna koja sam sanjao, sotona i njegovi demoni počeli su da me napadaju svake večeri. Borba u koju sam bio uvučen prvih meseci bila je takva da ljudski um ne može da je shvati i da u Svetom Pismu nađe objašnjenje za nju. Jedinstveno Pismo može da povuče zavesu koja deli vidljivi od nevidljivog sveta duhova i da omogućiti uvid u žestoku duhovnu borbu koja se vodi oko nas i u nama.

Svaki stanovnik ove planete može da zapadne u ruke lukavog Božjeg i čovekovog neprijatelja i da, ako nije pod Božjom zaštitom, uđe u lavirint smrti, zvani spiritizam u kojem sam i ja bio zarobljen tokom celog svog života.

² U nastavku, Ampevski opisuje iskustvo susreta sa adventistima i upoznavanje sa Biblijom.

Želeo bih da vam objasnim kako se odvijala moja borba sa duhovima od samog početka. Mogao sam da direktno osetim i vidim prisustvo Svetog Duha, ali i silu demona i njihovog vođe, sotone, koji su pobeđeni i znaju da imaju još malo vremena do Hristovog dolaska, kao što nam i kaže Božja reč:

„Teško vama koji živite na zemlji i moru, jer đavo siđe k vama, i vrlo se rasrdio, znajući da vremena malo ima“ (Otkrivenje 12,12).

Na početku borbe osećao sam strah od kojeg sam se tresao celim telom. Posledica greha i ljudski je da se plašimo, ali jedinstveni izlaz iz cele situacije, odkada su počeli da me napadaju demoni, ja sam tražio u našem Spasitelju Isusu Hristu. Počeo sam da se molim više od dvadeset puta na dan, na kolenima, tražeći u ime zasluga Hristove krvi prolivene na golgotskom krstu da napuste moju sobu i moj život (Kološanima 1,14).

Nisam mogao da shvatim zašto ne odlaze od mene i ne ostavljaju me na miru. Čim bih se pomolio, napuštali bi moje telo, ali bi se ipak vraćali da me muče. Mogao da zapazim da oni nemaju potrebu za snom ili odmorom. *Aktivni su 24 časa sa jednim ciljem - da unište čoveka i da ga liše večnog života* kojeg primamo verom, nadom i ljubavlju prema našem Gospodu Isusu Hristu...

Neki od prvih stihova koje sam naučio napamet i koji su mi mnogo pomogli, bili su sledeći:

„Jer **nema drugoga imena** pod nebog danoga ljudima kojijem bi se mi mogli spasti“ (Dela 4,12).

„Jer je jedan Bog ijedan **posrednik** Boga i ljudi, čovjek Hristos Isus, koji dade sebe u otkup za sve, za svjedočanstvo u svoje vrijeme“ (1. Timotiju 2, 5 - 6).

„Jer znam jamačno da ni smrt, ni život, ni anđeli, ni poglavarstva, ni sile, ni sadašnje, ni buduće, ni visina, ni dubina, ni druga kakva tvar može nas razdvojiti od **Ljubavi Božje koja je u Hristu Isusu** Gospodu našem“ (Rimljanima 8,38 - 39).

Kako sam osećao demone i kako sam ih pobeđivao?

Biblija nam kaže da su demoni duhovi koji nemaju telo i krv, ali mogu da se materijalizuju i da se pred nama prikažu u ljudskom ili nekom drugom obliku (kao životinje, veštice, vampiri, priviđenja, prividi, siluete), zavisno od toga da li ćemo im mi to dozvoliti i da li naš život vode oni ili Bog. Ono što sam ja doživeo sa njima ne može da se rečima jasno opiše i objasni. Ja sam osećao njihovo prisustvo i fizički (telesno). U jednom metrou, dok sam čekao potpuno sam i čitao knjigu „Velika borba između Hrista i sotone“, na samo nekoliko metara od mene, mogao sam da vidim demona prurušenog u dete koje je želelo da me uplaši i odjednom je iščezlo pred mojim očima.

Prisustvo demona osećao sam i kao hladan vetar koji je strujao mojim licem i telom. Kada bi me napadali, osećao sam kako iz mojih nogu polazi struja u vidu lopte koja se širila i kočila mi čitavo telo. Srce i puls udarali su tako jako da sam mislio da će izaći iz mene. Dok sam se molio, osećao sam udare i štipanje po celom telu, a najviše kada bih zaspao, jer je njihov cilj bio da me umore i da unište moju veru u našeg Spasitelja Isusa.

Mnogo puta su me i davili, ali svesrdne molitve koje sam upućivao ka nebeskom prestolu milosti, gde posreduje naš nebeski Prvosveštenik, Isus Hristos, pomogle su mi da ostanem na nogama u ekstremno teškoj situaciji u kojoj sam se nalazio. U mnogim napadima mogao sam ljudske odlike, ali ne i Božje. U stvari Bog nas hrabri i poziva nas da se molimo i On čezne da mu dozvolimo da zajedno s nama rešava sve naše probleme.

„Ištite i daće vam se: tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se. Jer svaki koji ište prima; i koji traži nalazi; i koji kuca otvara mu se“ (Luka 11,9.10).

Odlučujuća borba sa demonima

Pre nego što smo odredili dan za post i molitvu, postio sam svakog utorka ili srede. Nekoliko dana pre nego što je došao taj poseban dan, određen za post i molitvu, počeo sam da se prozevam i da osećam kako mi se usta otvaraju svakih pet do deset minuta i kako neka sila želi da izađe iz mog tela. Nikada ranije nisam imao takvo iskustvo da se prozevam nekoliko dana bez prestanka.

Ja sam započeo lični post još u utorak, tačnije, po biblijskom principu, još sa zalaskom sunca u ponedeljak. Zajednički post i molitvu imali smo u sredu, počevši od zalaska sunca u utorak pa sve do

zalaska sunca sutradan, u sredu. Prozevanje nije prestajalo. Nisam znao šta će se desiti, ali sam ipak osećao da u meni postoji sila koja me muči i koju samo Bog može da istera iz mene.

Svakog četvrtka imali smo, u domu Petka i Mirjane, proučavanje osnovnih biblijskih istina sa pastorom Radomirom, pa je došao i taj četvrtak koji je bio nesvakidašnji, jer tada se dogodilo nešto što ću pamtili celog svog života, ali ne samo ja već i svi koji su bili svedoci onoga što se dešavalo sa mnom u sledećih 24 sata.

Izvršili smo poslednje pripreme pred sklapanja zaveta sa našim Gospodom Isusom Hristom obredom biblijskog krštenja, jer sam i ja odlučio pa postanem deo i vernik Hrišćanske adventističke crkve koja je Božja duhovna porodica na zemlji. Radilo se o istom krštenju vodom koje je imao i naš Spasitelj Isus Hristos na reci Jordan, kada ga je Jovan Krstitelj potpuno uronio u vodu. I svako ko želi da se spasi, mora da poslušava Isusovu zapovest koja glasi: „Koji uzveruje i pokrsti se spašće se; a ko ne veruje osudiće se“ (Marko 16,16).

I Mirjana je želela da se krsti zajedno sa mnom, a Petko je odlučio da zavet sa Gospodom učini kasnije. Nakon što smo proučili i poslednju temu iz serije „Osnovne biblijske istine“ u Petkovom domu, pastor Radomir nas je pitao da li ćemo svetkovati sedmi dan u sedmici, subotu, koju je Bog posvetio i blagoslovio. Mi smo odgovorili: „Da“. Zatim se pastor obratio meni i upitao me:

„Ilija, da li priznaješ Isusa Hrista kao Gospoda i Spasitelja?“, a ja sam odgovorio: **„Da“**.

Kada sam na to pitanje odgovorio sa „da“, osetio sam kako nešto počinje da se kreće mojim telom. Istog časa zatražio sam od pastora da se moli za mene i odmah pao na zemlju, vrišteći iz sveg glasa. Usta su me se širom otvorila i iz njih je iz mog tela izašao demon. Bol koji sam u tim trenucima osećao bio je neopisiv i ja ne mogu da ga iskažem rečima.

Iz mene je izašla veoma jaka struja praćena veoma jakim vriskom. Počeo sam da blagosiljam našeg Spasitelja Isusa što me je izbavio od ovih sila tame. Pastor Radomir, koji je dugogodišnji pastor, nikada nije imao ovakvo iskustvo.

Ostao sam kod Petka da se malo povratim, a pastor je otišao kući. Ali odjednom je moje telo počelo da se trese i osetio sam da u njemu ima još nečistih duhova. Bacili su me na pod! U meni je počela da se vodi borba na život i smrt. Sledećih 24 sata proveo sam na kolenima u molitvi, pri čemu su na svakih pet do deset minuta iz mene izlazili demoni. Bilo je očigledno da sam bio ispunjen legionom nečistih duhova koji su izlazili iz mene sa velikim vriskom, režeći i zavijajući kao vuci i škrgućući zubima, kočeći mi istovremeno čitavo telo da bude kao kamen. Tri puta su me izdizali i bacili na pod, ali sam ostao nepovređen i priseban u toku čitave te situacije. Petko i Mirjana su se molili za mene i sa mnom skoro dva sata i pozvali su pastora, koji je došao sa suprugom Esterom i sa Tripunom i odveo me svojoj kući.

Za sve vreme, dok sam bio kod Petka, njihova deca, Sofija i Ivan, spavali su dubokim snom i uopšte se nisu probudili. Čuvali su ih Božji anđeli a Sveti Duh im je dao takav san da ih poštedi tih groznih prizora i da ih ne optereti nepotrebnim frustracijama.

Ista božanska sila, kojom je Isus isterao nečiste duhove, bila je na delu i u mom slučaju:

„I iscijeli mnoge bolesnike od različenijih bolesti, i đavole mnoge istjera, i ne dadijaše đavolima da kazuju da ga poznavahu... I propovjeda po zbornicama njihovijem po svoj Galileji, i đavole izgoni... I u zbornici bješe čovjek u kome bješe nečisti duh đavolski i povika iza glasa govoreći: prođi se, šta je tebi do nas, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas pogubiš? Znam te ko si svetac Božji. I zaprijeti mu Isus govoreći: umukni, i iziđi iz njega. I oborivši ga đavo na srijedu, iziđe iz njega, i nimalo mu ne naudi. I u sve uđe strah i govorahu jedan drugome govoreći: kakva je to riječ, da vlašću i silom zapovijeda nečistijem duhovima, i izlaze?... isceljujući sve koje đavo bješe nadvladao“ (Marko 1, 34.39; Luka 4, 33 - 36; Dela 10,38).

Poštovani čitaoci, svi ovi biblijski izveštaji su se apsolutno tačno i potpuno ispunili i potvrdili u mom slučaju. Svedočim da je zaista Hristos oslobodio i mene, kao i hiljade drugih ljudi u njihovo vreme, od ove strašne demonske napasti od koje sam godinama stradao i od koje niko živ, nikakva zemaljska sila - nikakav gledač, virač, bajač, mađioničar, hipnotizer, bioenergičar, astrolog, niko ko gleda u kafu, ikone ili karte, ne može da oslobodi. Naprotiv, sve te sotonske sluge, spiritisti, umesto da mi pomognu, gurnuli su me, u savez sa demonima, još dublje u ponor spiritizma, u mrak i bezizlaznost njegovog lavirna, iz kojeg me je, **ponovo svedočim i potvrđujem svojim životom, izbavio i spasio naš Spasitelj Isus**

Hristos putem posta i molitve.

Sledećih 24 sata proveo sam u teškoj borbi u pastorovom domu, gde sam u velikoj meri osećao Božju blizinu i bio osvedočen da će mi Bog pomoći da pobedim demone, i da će ih On isterati iz mene. Pobjeda se već naslućivala!

U poslednjim satima, pre početka subote, u petak veće, napadi su počeli da se značajno smanjuju i da polako prestaju. Došla je cela molitvena grupa i svi su bili dirnuti onim što su videli, ushićeni srećnom završnicom drame koja se tih dana odvijala u meni i oko mene. Bili su srećni i radosni što poziv na post i molitvu koji sam im uputio nije bio uzaludan...